

gennemført denne strenge Kontrol, medens der, saa vidt jeg husker, kasseredes 49 Grise paa Smithfield Marked i London i Februar Maaned og 38 i Januar. Sommerens eneste kasserede Gris vidner om, at vor Kontrol nu er streng og skarp, og det anerkendes ogsaa paa det engelske Marked. Jeg er vis paa, at den Foranstaltning, som den ærede Landbrugsminister traf ved Bekendtgørelsen af 18. Februar d. A., hvorved den strenge Kontrol er indført, gavner det danske Landbrug i høj Grad, fordi vor Kontrol staar i England som den bedste, noget Land har. Det skal ogsaa nok vise sig paa Priserne, saa selv om vi skulde tabe lidt paa de Svin, som skulde anvendes til Hjemmeforbrug, vil det for Slagteriernes Vedkommende ikke genere, at vi have faaet denne strenge Kontrol. Kunne vi virkelig faa et Eksportmærke for dansk Flæsk i England i Lighed med Lurmærket for Smør, som har gavnet Landbruget i saa høj Grad, ville vi faa rigelig Løn for, at vi have faaet indført denne meget strenge Kontrol.

Der har af ærede Talere været udtalt Misfornøjelse med Vederlaget til Kommunerne i Henhold til Forslagets § 3, og uagtet vi, der alle kalde os Frihandelsmænd, kunne være enige i den Betragtning, som det ærede Medlem for Skanderborg (P. T. Nielsen) udtalte, at vi gerne ville være fri for den Accise, som Kommunerne have faaet Ret til i Henhold til en Højesteretsdom, gaa vi dog i Betragtning af de særegne Omstændigheder med til denne Bestemmelse. Alle de Lovbestemmelser og Kancelliskrivelser, som vi ellers have, gaa ud paa, at der ikke maatte tages Afgift af Landboerne. Vi have den ene Forordning og Kancelliskrivelse efter den anden om, at Afgift ikke maatte tages af Landmændene, naar de kom ind til Byen og solgte deres Varer fra Akseltorvet, men alligevel fik Københavns Kommune ved en Højesteretsdom Ret til at tage denne Afgift paa Grund af den Kontrol, den havde etableret i Henhold til sin Sundhedsvedtægt fra 1888. Altsaa, Kommunerne staa med Retten til at opkræve et Pengebeløb af Landmændene, naar de sælge Flæsk eller Kød til Byerne, et Beløb, som de opkræve for Kontrollen, og naar, hvis dette Forslag bliver til Lov, Kontrollen fremtidig kun kommer til at omfatte 2den Klasses stemplede Varer, fordi 1ste Klasses Varer gaa frit ind fra den ene Kommune til den anden, bortset fra Bestemmelserne om Trikinundersøgelsen, bliver altsaa Kontrollen reduceret til

noget meget lidt, og saa bliver den Betaling, Kommunerne faa, væsentlig en Skat, en Accise. Men uagtet jeg altsaa godt kan være enig med det ærede Medlem i, at det ikke ser godt ud, at vi skulde gaa med til en saadan Accise endnu i nogle Aar, kan jeg dog ikke andet end slutte mig til denne Bestemmelse i Lovforslaget og være med til at anbefale, at vore Købstadkommuner, der have etableret Kødkontrol, faa et Vederlag, der efter $2\frac{1}{2}$ Aars Forløb gradvis gaar nedad til kun at være $\frac{1}{5}$, og at der derefter opkræves $\frac{1}{5}$. Men jeg ønsker uægtelig, at denne Femtedel ogsaa maa ophøre efter en Del Aars Forløb. Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) henviste til den Kommission, i hvilken baade han og jeg havde Sæde, og hvor vi vare enige om at foreslaa et Vederlag til Kommunerne paa Grund af deres Indtægtstab, var det ogsaa der foreslaaet, at dette skulde have en Tidsgrænse.

Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten skulde yde noget til disse Kommuner som Vederlag for Indtægtstabet, er ogsaa kommet frem. Det ærede Medlem udtalte sig ogsaa om dette. Det forekommer mig, at man vanskelig kan paalægge Staten at refundere et Tab for Kommunerne i Anledning af den Kødkontrol, som de have etableret i Henhold til deres Sundhedsvedtægter, idet de jo maatte vide, at Sundhedsvedtægterne kan Lovgivningen forandre, saa meget den vil, Vedtægterne komme til at bøje sig for Loven i Landet. Hvis Lovgivningsmagten træffer Bestemmelser, maa Sundhedsvedtægterne vige derfor, saa det forekommer mig, at man kan ikke rette et saadant Krav til Staten, at den skulde refundere Kommunerne en Del af deres Indtægtstab paa Grund af Kødkontrollen. Jeg tror derfor, at Justitsministeren netop har truffet det rette, at man skal afvikle dette Forhold i Løbet af en kortere Tid for ikke paa en Gang at bringe Kommunerne et saadant Indtægtstab.

Saa udtalte det ærede Medlem for Verninge (Lindø) sig om det Forhold, Odense Kommune har til Eksportslagteriet i Odense, og det er ogsaa et ganske særligt Forhold, hvor de have en Kontrakt med Kommunen, saavidt jeg husker, paa 30 Aar, af hvilke der nu er gaaet 10, og i Henhold til denne Kontrakt har Slagteriet haft en Indtægt i de sidste Aar af, saa vidt jeg husker, 60—70,000 Kr. Da de fynske Landmænd købte Eksportslagteriet, betalte de mindst $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. for den kontraktmæssige Ret til, at det skulde